

KLASSISK MARK. Alex Kacaniklic utanför Shankly Gates och klassiska "You'll never walk alone".

Kacaniklic. "Catch-a-

niklick". Lägga både namnet och uttalet på minnet. Om några år kan han vara en av Premier Leagues största stjärnor.

Kanske är ingressen i kaxigaste laget. Men Alexander Kacaniklic har inget emot höga förväntningar.

Det är han van vid.

Ordet "supertalang" har förföljt honom sedan han började ösa in mål i Nyvängs GIF P9-lag.

Han säger att han har bra självförtroende och att det förmodligen har med hans serbiska påbrå att göra.

– Jag tänker verkligen lyckas som proffs, säger Alex när supporterklubben träffar honom i hans nya hemstad Liverpool.

Stöddig? Glöm det.

Hans tidigare tränare beskriver honom som målmedveten, superseriös, viljestark och ödmjuk.

De tror att pågen har kapacitet att gå hela vägen...

Det var i somras som Liverpool FC meddelade att man tecknat ett tre-årskontrakt med en 15-årig yttermittfältare från Sverige – Alexander Kacaniklic från Helsingborgs IF.

Engelsmännen tvingades punga ut med knappt en miljon kronor i så kallat utbildningsbidrag och Alex är

därmed den tredje svensken någonsin i klubbens historia efter Glenn Hysén och Astrit Ajdarevic, 18, som värvades från Falkenberg i början av 2006.

Varför just Liverpool? Chelsea och Feyenoord lär ju också ha varit intresserade av din underskrift?

– Liverpool agerade först. Deras talangscout såg mig i U 17-landslaget och bjöd in mig till provträning. Allting kändes perfekt och proffsigt, det tyckte också min gamle ungdomstränare Maths Alm som åkte med på första resan. Sedan for också pappa över och fick samma intryck. Dessutom snackade jag en del med Astrit och han hade bara positivt att säga om klubben. "Här är kanon, skriv på!"

Berättar Alex och tar en klunk cola.

Vi har slagit oss ner i ett hörn på The Sandon, en anrik pub ett stenkast från Anfield.

Det var faktiskt i dessa lokaler som John Houlding grundade Liverpool Football Club en aprilkväll för 116 år sedan.

– Jag måste nog ta och läsa på hör jag, säger Alex och verkar uppriktigt imponerad över min lilla historiektion.

Historien om hur Alex Kacaniklic imponerade på Liverpools talangscouter kan nog också bli en klassiker en

dag.

Första gången han visade upp sina kvalitéer var i en match mot Blackburns U 18-lag i januari 2007. Liverpool vann med 6-0 och Alex spelade fram till tre av målen och hade lekstuga på sin kant.

Några månader senare var han tillbaka på Liverpool Academy och fick då visa upp sig i en internmatch mot reserverna.

Alex, då bara 15 år, ställdes mot Lee Peltier, en rutinerad högerback med en del A-lagsmeriter, till och med från Champions League.

Stackars Peltier blev uppsnurrad, gång på gång. Liverpools ledare hade sett tillräckligt.

– Det gick ruskigt bra i den där matchen och jag fick massor av beröm efteråt. Peltier erkände själv att jag varit "a pain in the ass"...

Alex har snart/just fullbordat sin första säsong i Liverpools U18-lag. Trots en del ryggproblem de första månaderna är han nöjd med det han åstadkommit, både på och vid sidan av fotbollsplanen.

– Det var lite tufft att acklimatisera

Bästa hälsningar till
Liverpools Svenska Supporterklubb

Alex Kacaniklic

FÖRSTA AUTOGRAFEN - en hälsning till medlemmarna i supporterklubben.

He made the people happy. Alex hoppas att göra Liverpoolfansen lyckliga en dag. "Det vore hur stort som helst att få lira i A-laget på Anfield. Men jag kanske får sikta in mig på den nya arenan i Stanley Park", säger han.

DIGGAR BARCELONA. Men han håller på Liverpool också! "Det skulle förstås vara hur stort som helst att få lira i Liverpools A-lag en dag", menar Alex.

FAMILJEN PÅ PLATS. Till skillnad från de andra utländska proffsen i Liverpool har Alex Kacaniklic familjen med sig på äventyret i Liverpool. Fr v: Pappa Zoran, lillebror Filip, Alex, och mamma Cecilia. Saknas gör storebror Robin, 19, som spelar för Mjällby i Söderettan.

sig i början, medger han. Allra värst var det att lämna kompisarna hemma i Helsingborg och flickvännen. Men får man en sådan här chans måste man ta den, resonerar han.

Skadorna har också fått till följd att Liverpool stoppat honom från spel med svenska U17-landslaget. Alex grämer sig över tio missade landskamper. ("Det hade sett bra ut att ha landskamperna på CV:n, men Liverpool är ju trots allt min arbetsgivare".)

Under våren har det lossnat med besked och Alex har fått massor av beröm från coachen Hughie McAuley för sina insatser. Man får inte heller glömma bort att han bara är 16 år och spelar med killar som är två år äldre.

Vilka är dina starkaste sidor som spelare?

– Jag är snabb, teknisk, har bra vänsterföt och älskar att utmana man mot man. Dessutom är jag även rätt bra defensivt.

Vad behöver du förbättra?

– Allt!

Alex stortrivs med tillvaron på Liverpool Academy, en toppmodern anläggning i stadsdelen Kirkby med skola och fotbollsutbildning på programmet. Genom åren har akademien fostrat stjärnor som Michael Owen, Steven Gerrard, Robbie Fowler, Steve

McManaman och Jamie Carragher.

– Det hänger inramade bilder på killarna i en korridor. Jag hoppas att mitt porträtt också kommer att hänga där en dag...

Klubben ställer upp med en privatchaufför som hämtar och skjutsar Alex till och från skolan varje dag. Den servicen gäller för övrigt alla ungdomsproffs.

Klubben ordnar också fram två biljetter till hemmamatcherna på Anfield.

– Men ibland krockar det med matcherna med U18-laget förstås, förklarar Alex. Ungdomsproffsens vardag är tuff och inom akademiområdet råder nolltolerans från tramsigheter. Ledarna är stenhårda och kräver hundra procentig fokus på varje lektion och träningspass.

Alex säger att han gillar när det är disciplin.

Till skillnad från de andra utländska ungdomsproffsen – och de är många i Liverpool – har Alex en unik grundtrygghet. Han behöver nämligen inte ha hemlängtan eftersom också resten av familjen Kacaniklic lämnat sina gamla liv i Helsingborg och påbörjat ett nytt i stadsdelen Rainhill utanför Liverpool.

– Vi kände att vi ville ge Alex den grundtryggheten, att finnas till hands de första åren. Det här är lika mycket ett äventyr för oss, berättar pappa Zo-

ran som större delen av året försörjt familjen i egenskap av lagerchef på IKEA i Warrington, en småstad mellan Liverpool och Manchester.

Villan på Bogesundsgatan i Helsingborg sålde de i höstas. Några månader tidigare sade de upp sina fasta anställningar, Zoran som personalchef på Samhall och Cecilia på Arbetsförmedlingen.

De ångrar ingenting.

– Vi tog det här beslutet för att hålla ihop familjen och för att ge Alex bätt-

FAKTA

Namn: Alexander Kacaniklic

Ålder: 16. Fyller 17 den 13 augusti

Född: I Ängelholm

Yrke: Ungdomsproffs i Liverpool FC

Klubbar: Nyvängs GIF, Åstorps FF, Helsingborgs IF

Familj: Pappa Zoran, 43, mamma Cecilia, 42, lillebror Filip, 10, och storebror Robin, 19, som spelar med Mjällby i Superettan.

Bor: I ett hus i Rainhill ungefär 25 minuters bilfärd från Liverpool city

Längd: 180 cm

Vikt: 72 kilo

Landskamper: 8/1. "Fast pappa vill förstås helst att jag ska spela för Serbien".

Personer som betytt mycket:

Bengt Carlsson och Maths Alm, mina gamla ungdomsledare i Åstorps och Helsingborg, och så pappa Zoran.

Favoritspelare: Cristiano Ronaldo.

Favoritspelare i Liverpool: Gerrard, Torres och Babel.

HÄR VILL JAG SPELA EN DAG! Ännu väntar vi på första spadtaget till nya Anfield i Stanley Park. Kanske kommer arenan att bli Alex Kacaniklics hemvist när den står färdig.

re förutsättningar att lyckas, förklarar mamma Cecilia, som hoppar in och jobbar extra på ett sjukhus strax utanför Liverpool.

– Vi planerar att stanna åtminstone tills Alex fyller 18. Lillebror Filip, 10, är också med på äventyret och trivs med att gå i engelsk skola. Kvar i Sverige är storebror Robin, 19, som spelar för Mjällby i superettan.

Finns det inget du saknar från ditt gamla tonårsliv hemma i Sverige?

– Jo, mina gamla kompisar förstås. Och godis, O'Boy och Felix ketchup. Här finns bara Heinz.

Vad har du för planer för den närmaste framtiden?

– I augusti, när jag fyller 17, upphör mitt så kallade scholarship-kontrakt och då skriver jag på ett proffskontrakt istället som varar fram till 2010. Sedan är målet att bli befordrad och få börja träna och spela med

reserverna på Melwood, helst redan till jul.

Det låter som att du verkligen vet vad du vill?

– Ja, jag tänker lyckas som proffs.

Om inte?

– För mig finns inget "om inte".

Vi lämnar puben, promenerar västerut mot Stanley Park, grönområdet som skiljer arenorna Anfield och Goodison åt. Just som vi passerar minnesmonumentet över läktaroffren på Hillsborough, utanför Shankly Gates, briserar bomben:

– Du vet... Liverpool är – eller var – egentligen inte alls mitt favoritlag innan jag kom hit. Jag håller på Barcelona och Manchester United! Cristiano Ronaldo är min favorit. Han är ju helt grym, bäst i världen!

Det där törs du väl inte säga högt?

Onsdag: Matte och engelska på förmiddagen, sedan ett träningspass efter lunch och därefter skolbänken igen fram till 16-17-tiden.

Torsdag: Ungefär samma upplägg som tisdag. En jobbig, men rolig, dag.

Fredag: Ett träningspass på förmiddagen med fokus på fasta situationer. Vi brukar även ha möten då våra tränare Hugh McAuley och John Owens snackar inför helgens match. Efter

TRE RÖSTER OM ALEX

"Snabb, smart dribbler som slår suveräna inlägg. Våldigt talangfull. En spelare som vi tror mycket på. John Owens, coach Liverpool FC Academy

"Alex har en internationell snabbhet, suveränt bra bollkontroll och en vass vänsterfot. Lika duktig på vänsterkanten som på högerkanten. En kille med fin karaktär och som utvecklas stadigt. Har alla förutsättningar för att lyckas."
Ulf Svensson, coach för Sveriges U 17-landslag

"Otroligt lovande vänsterytter som älskar att utmana och dribbla. Två riktigt snabba och tekniska fötter. Tar kloka beslut, även defensivt. Pågen kommer att spela på Anfield en dag - det är jag övertygad om."
Maths Alm, Alex tidigare ungdomstränare i Helsingborgs IF

– Jodå, det är inga problem. Jag har faktiskt flera lagkompisar som håller på Everton... I Stanley Park är det tänkt att Liverpools nya mäktiga arena ska stå färdig inför säsongen 2010/11 eller möjligen ett år senare. Publikkapaciteten är beräknad till 70 000.

– Då är jag 19 år. En lämplig ålder för A-lagsdebut, menar Alex med glimten i ögat.

– Det är klart att jag skulle bli superstolt över att få spela i Liverpool. Det är ju en av de största klubbarna i världen. Våra vägar skiljs åt vid statyn av den legendariske managern Bill Shankly. Ett par duvor kilar nyfiket fram mot Alex, som rycker till och hoppar undan.

– Jag är lite skraj för duvor, ler han generat.

Säger alltså grabben som en dag tänker skrämra slag på Premier Leagues ytterbackar...

TEXT & FOTO: PELLE EHNBERG

EN VANLIG VECKA SOM UNGDOMSPROFFS

Måndag: Skolan börjar vid nio och jag pluggar matematik och engelska. Efter lunch kör vi två träningspass, alltid 30 minuter åt gången

Tisdag: Då kör vi tre halvtimmespass mellan kl 9-16 samt ett fyspass. Hemma vid 18-tiden och då är man helt slut!

ter lunch är det skolbänken som gäller igen resten av dagen.

Lördag: Match med Liverpools U 18-lag. Om jag hinner åker jag förstås till Anfield och ser A-laget spela. Jag får två biljetter och sitter då bland spelarfruarna och andra släktingar på Main Stand.

Söndag: Då är vi oftast lediga. Skönt att bara slappa eller träffa någon kompis och ta en fika på stan.